

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010389
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010389.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného I. E., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 1. júla 2015 odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 30.03.2015 sp.zn. 2T/78/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 30.03.2015 sp.zn. 2T/78/2014 bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaný I. E., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom P., R. XXX, oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v bližšie nezistenom období v priebehu letných prázdnin v roku 2008 v P., okres S., v priestoroch bytu a v pivničných priestoroch patriacich k bytu na ulici R. číslo XXX potom, ako si maloletý M.G., narodený XX. U. XXXX bez nátlaku dal dole nohavice, ho začal chytať za penis a hrať sa s ním, po chvíli, keď videl, že toto maloletého nevzrušuje, dal si jeho penis do úst a snažil sa ho orálne uspokojiť, k čomu nedošlo a pri ďalšom stretnutí maloletého žiadal, aby ho za poskytnutie telefónu sexuálne uspokojil, čo bolo realizované po dlhšom presviedčaní v byte obvineného tak, že sa rukou uspokojil a ejakuoval na chrbát maloletého a konal tak napriek vedomosti, že maloletý nedovršil 15 rok veku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje. Poznamenal, že vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní odôvodňovali iné rozhodnutie vo vzťahu k obžalovanému I. E. než také, k akému dospel prvostupňový súd. Podľa jeho názoru výsluch poškodeného Q. F. bol vykonaný dňa 30.08.2011, pričom uvedený svedok sa trvalo zdržiava v zahraničí, na územie SR sa vracia občasne a to najmä počas letných prázdnin. Tak tomu bolo aj v roku 2011, kedy sa dňa 25.08.2011 dostavil na OKP Zvolen a žiadal byť vypočutý v pôvodne vedenom konaní proti I. E., pri výsluchu podrobne uviedol všetky skutočnosti, ktoré sa mali odohrať v žalovanom období. O tomto úkone bol prítomný zástupca orgánu starostlivosti o mládež a dokonca aj psychológ. Po tomto úkone bol vyzumený nielen obhajca, ale aj obžalovaný a keďže Q. F. mal plánový odlet na deň 01.09.2011, o čom doložil aj letenku, úkon je možný považovať v tom čase za úkon neodkladný, bol vykonaný aj bez prítomnosti obhajcu, ktorý o tomto mal vedomosť a rovnako ako obžalovaný, sa tohto mohol zúčastniť a uplatňovať svoje práva. Poznamenal, že obhajca si mohol zabezpečiť substitučne účasť iného obhajcu. Q. F. mal v čase vykonania tohto úkonu sedemnášť rokov, teda nešlo o osobu mladšiu ako 15 rokov a

prítomnosť zákonného zástupcu pri úkone nebola nevyhnutná. Okrem toho zákonní zástupcovia Q. F. boli v tom čase mimo územia SR.

Za ďalší dôkaz, ktorý súd nesprávne vyhodnotil považuje aj výpoveď svedka Q. F., ktorý opakovane v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach v oboch trestných veciach obžalovaného I. E. vypovedal zhodne, a preto nie je dôvodom neprihliadnuť na tieto výpovede a odôvodňovať ich obsah jeho záujmom na jeho odsúdení. Okrem toho tiež poukázal aj na výpoveď svedkyne Y. F. a závery znaleckých skúmaní. Q. F. opísal, že bol minimálne jedenkrát účastný pri konaní obžalovaného, popísanom v obžalobe, keď sa obžalovaný snažil Q. F. sexuálne vzrušiť viacerými spôsobmi, pričom o tomto sa mu mal zveriť poškodený Q. F.. Tiež sa zveril Y. F.. Poškodený Q. F. opakovane v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný sa ho snažil vzrušiť a na jeho osobe sa sexuálne uspokojoval. Malo ísť o obdobie v roku 2008, resp. o obdobie, keď ešte nemal občiansky preukaz. Hoci tento svedok na hlavnom pojednávaní neuviedol žiadne skutočnosti, pretože podľa vlastného vyjadrenia si nič nepamätá, jeho spôsob prejavu vysvetľuje znalkyňa psychologička. Jeho konanie vyhodnotila ako stav, keď sa osoba snaží vymazať spomienky na nepríjemné udalosti. Že skutočne došlo v obžalobe opísanému konaniu nepriamo potvrdili na hlavnom pojednávaní rodičia poškodeného, ktorým sa poškodený po čase zdôveril.

Na záver dodal, že neschopnosť opakovane reprodukovat' prežité skutočnosti súd v hodnotení dôkazov vyhodnotil ako rozpory vo výpovediach poškodeného, čo považuje za nesprávne. Z osobného prejavu Q. F. a jeho rodičov a súrodencov na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že na skutkové okolnosti si nechcú spomínať, nie že si ich nepamätajú. Keďže súd jednoznačne a len v prospech obžalovaného vyhodnotil vykonané dokazovanie, neprihliadol na zákonne vykonané dôkazy, neumožnil vykonanie ďalšieho navrhnutého dokazovania (oboznámia sa s obsahom prepisu nahrávky na č.l. 218 až 229) navrhol, aby súd rozhodujúci o odvolaní vrátil vec na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora.

Tak obhajca obžalovaného, ako aj obžalovaný navrhli odvolaciemu súdu, aby odvolanie okresného prokurátora bolo zamietnuté s poukazom na celý rad nejasností, nepresností a porušení postupu pri získavaní dôkazov zo strany orgánov prípravného konania. Taktiež spochybnili aj vierohodnosť výpovedí svedkov Q. F. a Y. F. ako aj spôsob a legalitu ich výsluchov v súvislosti so zabezpečením výpovede svedka Q. F..

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Vo všeobecnosti je potrebné zdôrazniť, že súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Potrebné je s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Je nutné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a aby existoval spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí

v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania je prioritná požiadavka, týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina.

Z judikatúry súdov SR možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp., že skutok spáchal obžalovaný. Vo vzťahu k nepriamym dôkazom pre uznanie viny, tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, ktorých jednotlivé články sú v súlade medzi sebou a na seba nadväzujú a preukazujú dokazovanú skutočnosť. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jedinému záveru a vylučovať možnosť záveru iného (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR 2To/6/2012).

K dôvodom odvolania okresného prokurátora krajský súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného I. E. podaná. Je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 168 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného I. E. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž podrobne analyzuje dôkaznú situáciu a obsahuje aj právne úvahy ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj ďalšie úvahy na to nadväzujúce. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, nakoľko by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

Súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu správne postupoval, keď na svedeckú výpoveď z prípravného konania poškodeného Q. F. zo dňa 30.08.2011 neprihliadal, a to z dôvodu, že by to bolo nielen v rozpore s princípom zachovania kontradiktórnosti konania, ale aj s Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd - článok 6 ods. 4 písm. d).

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nejde len o výsluch uskutočnený bez upovedomenia zákonného zástupcu, ale aj bez prítomnosti obhajcu obžalovaného ako aj prítomnosti samotného obžalovaného a nakoniec ide o výpoveď, u ktorej podľa jej priebehu a obsahu nemožno vylúčiť predchádzajúcu zmanipulovateľnosť zo strany svedkyne Y. F., čo nevyvrátil ani sám vypovedajúci svedok a na čo poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj súd prvého stupňa. Že uvedený svedok bol pod veľkým vplyvom Y. F. a v neposlednom rade aj Q. F. potvrdili svedkovia O. F., X. F. a v neposlednom rade aj U. F. - stará mama Q. F., u ktorej býval uvedený svedok počas letných prázdnin. Uvedená svedkyňa nielenže uviedla, že jej vnuk pred výsluchom spával s pani F. v jednej izbe, čo ona považovala za absolútne nevhodné a smiešne, ale aj že správanie jej vnuka sa výrazne zmenilo, v súvislosti s jej vplyvom. Dodala, že pani F. bola arogantná, na výsluch ju nechcela pustiť a keď ona chcela s vnukom tesne pred výsluchom hovoriť, pani F. jej to nedovolila s tým, že vnuk sa musí pripraviť na výsluch. Pritom u neho videla v rukách papier, z čoho objektívne nemožno vylúčiť, že na uvedenom papieri mal dopredu sformulovanú výpoveď aj vzhľadom na predchádzajúce konanie svedkyne F..

Pokiaľ ide o obsah odvolania okresného prokurátora, súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s jeho argumentáciou presvedčivým spôsobom vysporiadal, s čím sa odvolací súd stotožnil. Týka sa to aj prijatím stanoviska k čítaniu prepisu nahrávky, ktorú vyhotovila Y. F., na aktivitu ktorej

vo vzťahu k svedkovi - poškodenému Q. F. je poukázané vyššie. Ide totiž o dôkaz z trestnoprávneho hľadiska nepoužiteľný, získaný nezákonným spôsobom.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd poznamenáva, že postup prvostupňového súdu, keď vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil v prospech obžalovaného a jeho spod obžaloby pre vyššie uvedený skutok oslobodil bol správny, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.